

nævne andre Omraader, hvor vi ogsaa er fordelte i Forhold til det øvrige Land. Nu ligger imidlertid Forholdet saaledes, at man fra alle Partiernes Side erkender, at Staten har forsømt sin Opgave overfor det højere Skolevæsen, og man vil jo, om end under forskellige Former, være med til at raade Bod paa den Misère, der herved er skabt. For at søge at naa til en Forstaaelse af disse Forhold var det saa, at Ministeriet foranledigede, at denne Kommission fra forskellige Kommuner blev nedsat, og det lykkedes jo Kommunernes delegerede, trods deres forskellige Standpunkter i partimæssig Henseende, at naa til Enighed om et Forslag, som danner Grundlaget for det foreliggende Forslag.

I Anledning af de Udtalelser, der er fremsatte af de ærede Medlemmer, der har talt som Ordførere for Venstre og for det konservative Folkeparti, skal jeg sige, at jeg tror ikke, at det bliver let at finde Vej udenom dette Forslag. Der er efter vor Formening gjort Ret og Skel til alle Sider. Socialdemokraterne har for deres Vedkommende erklæret sig villige til at være med til at bære de fornødne Byrder, naar det sker under visse bestemte Former, men en af de Former, vi selvfølgelig ikke kan tænke os, er Opretholdelsen af det System, som begge de to ærede Medlemmer har været inde paa, Systemet med Fripladser og lignende. Begrebet „trængende“ vil vi have ud af de Skoler, hvortil Københavns Kommune skal yde Bidrag, og i Anledning af den Udtalelse af det ærede 3die Medlem for 2den Kreds (Godskesen), der talte som Ordfører for det konservative Folkeparti, at det lykkedes nok at finde en Vej ud, hvis Københavns Kommune vilde forlænge sit Tilskud for et Aar, skal jeg sige, at efter den Føling, jeg har med Københavns Kommune, er noget saadant ganske udelukket. Der er ingen Vej ud. Vi har ventet og ventet i en Række af Aar, først nu kommer Sagen og kommer, som jeg har nævnt, i fuld Forstaaelse med alle interesserede i de Byer, den omhandler, og jeg ser ikke, hvad der skulde bevirke Nødvendigheden af, at alle de Spørgsmaal blev rejst, som det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds (Kragh) vilde søge at drage ind i Forhandlingen. Hvis man mener, at man vedrørende denne Sag staaar paa usikker Grund og vil have Lov til at anstille Undersøgelser, skal jeg minde om, at man meget ofte i saadanne store Sager gør Forsøg, og jeg tror, at de sammenluttede Kommuner i dette Forhold ikke vil have noget imod at være Forsøgsobjektet, søge paa Grundlag af det, der

her er skabt, at faa en Ordning, som muligvis ogsaa kunde tiltale det øvrige Land og de derude stærkt interesserede Kredse, saa at den paa et senere Tidspunkt paa samme Vilkaar kom til at omfatte hele Landet.

En af de Betæneligheder, som har været rejste fra de ærede Ordføreres Side, har jo været Spørgsmaalet om § 7, Spørgsmaalet om Privatskolen og de Vilkaar, den vilde faa at leve under, hvis dette Forslag blev vedtaget. Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Godskesen) sagde jo, at det vilde komme an paa Forstaaelsen af denne Paragraf, og Forstaaelsen mente den ærede Ordfører ikke vilde blive Privatskolen gunstig, fordi det var det saa overmægtige Socialdemokrati, som antagelig vilde komme til at fortolke Indholdet af denne Paragraf. Jeg vil i denne Anledning gerne henlede Opmærksomheden paa de Forhandlinger, der har fundet Sted i det andet høje Ting, hvor den ærede Ordførers Meningsfælle, som havde stillet et Tillægsforslag til Paragraffen, trak dette Forslag tilbage, fordi det skinnede igennem Forhandlingerne mellem Ordførerne i det andet høje Ting, at der var Mulighed for at finde en Affattelse, som kunde tilfredsstille alle Partier og skabe den Sikkerhed, som ogsaa den ærede Ordfører i dette høje Ting lyste efter. Naar det er Forholdet, saa synes jeg ikke, at den ærede Ordfører er berettiget til at sige, at Socialdemokratiet neppe vil fortolke Paragraffen gunstigt. Jeg vil i øvrigt sige, at jeg forstaaer ikke, hvad der skulde foranledige, at Socialdemokratiet skulde fortolke den mindre gunstigt. Jeg føler mig overbevist om, at hvis et Forslag paa dette Grundlag bliver gennemført, saa vil Spørgsmaalet Privatskole efterhaanden kun faa en minimal Betydning. Jeg tvivler ikke om, at hele det store Personale, som er knyttet til Skolegeringen, ser sin Eksistens og sin hele Tilværelse langt mere betrygget ved at være knyttet til det offentlige frem for at være ansat ved en privat Institution. Jeg erkender, at som Forholdet ligger nu, er der adskillige stærkt interesserede og muligt højt begavede Kvinder og Mænd, der har kastet sig over denne Gerning, og for disse vil jeg gerne tro, det vil blive vanskeligt at finde sig til Rette under de nye Forhold, og at de derfor maaské i ret betydeligt Antal — derom tør jeg ikke have nogen som helst Mening — vil ønske for deres Vedkommende, at Forholdene maa blive, som de er nu, altsaa med økonomisk Støtte fra det offentlige. Men i Fremtiden vil dette sikkert tabe sig noget. Jeg tvivler ganske vist ikke om, at der nu og da i